

ת"פ 4795/11/20 - מדינת ישראל נגד חוסין גארו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 4795-11-20 מדינת ישראל נ' גארו
לפני כבוד השופטת אילה אורן
19 יולי 2022

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חוסין גארו

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

1. הנאשם הואשם בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 192 ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), בכך שתקף את המתלונן באתר בנייה בו עבדו השניים, גרם לו לחבלות ואיים לפגוע בו אם יפנה למשטרה.

2. מעובדות כתב האישום עולה בתמצית כי ביום 5.3.2019 בשעה 5:50 לערך הגיע מר בילאל רידה (להלן: "המתלונן") למקום עבודתו באתר בנייה בהוד השרון, שם עבד הנאשם כשומר (להלן: "האתר" או "אתר הבנייה"). שער האתר היה נעול, לכן קפץ המתלונן מעל גדר ונכנס אל האתר. בשל כך כעס הנאשם על המתלונן ובמהלך דין ודברים בין השניים שפך עליו כוס קפה שהחזיק בידו. המתלונן החל להימלט לעבר קונטיינר מגורי העובדים (להלן: "הקונטיינר") והנאשם השליך לעברו אבנים. כשהגיע המתלונן לקונטיינר והבחין שהוא נעול, הוא החל לדפוק על דלתו כדי שיאפשרו לו להיכנס. אז נטל הנאשם מקל והכה את המתלונן בראשו ובידיו. לאחר מספר דקות פתחו העובדים למתלונן את דלת הקונטיינר והמתלונן נכנס פנימה. מר בהאא חמדאן, אחד מעובדי האתר, אמר לנאשם לעזוב את המקום והמתלונן ביקש שיזמין משטרה. אז עזב הנאשם את המקום ולאחר מספר דקות, חזר ואיים על המתלונן באומרו שאם הוא יזמין משטרה הוא יחתוך לו את הראש.

3. כתוצאה ממעשיו של הנאשם ניגרם דם מראשו וידיו של המתלונן, נגרם לו חתך בראשו בגודל של 2-3 ס"מ באזור הטמפורלי השמאלי וחתך שטחי בסמוך, רגישות ונפיחות באמה שמאל ובשורש כף יד ימין, והוא נזקק לטיפול רפואי.

השתלשלות ההליכים ותמצית טיעוני הצדדים

4. ביום 6.10.2021 כפר הנאשם במיוחס לו, וביום 22.6.2022 נשמעו פרשת התביעה, פרשת ההגנה וסיכומי הצדדים בעל פה. לבקשת ב"כ הנאשם הותר לו להגיש עד ליום 7.7.2022 השלמה בכתב לסיכומיו, אך הוא ויתר על זכותו.
5. בתום שמיעת הראיות טענה המאשימה באמצעות באת כוחה עוה"ד רוני אלסטר, שאשמת הנאשם במיוחס לו הוכחה מעבר לכל ספק סביר על יסוד עדות המתלון ותיעוד של החבלות, ועתרה להרשיעו. לשיטת המאשימה יש ליתן אמון ומשקל מלאים בעדות המתלון בהיותה עקבית, מהימנה, והגיונית שחזוק לה נמצא בתיעוד החבלות. לצד זאת נטען שיש לדחות את גרסת הנאשם בהעדר כל אמון והיגיון, בין היתר משום שהוא סתר את אמירתו לשוטרים במקום לפיה הוא והמתלון "הלכו מכות".
6. ב"כ הנאשם עוה"ד אחמד יאסין, ביקש לקבל את גרסת הנאשם ולזכותו מהמיוחס לו. נטען שיש להתעלם מאמירתו לשוטרים במקום, בשים לב שהנאשם והמתלון הם דוברי השפה הערבית בעוד שהשיחה עם השוטרים נערכה בעברית, ללא חקירה מוסדרת, וחמור מכך מבלי שהנאשם הוזרר ונמסרו לו זכויותיו. הוסיף וטען ב"כ הנאשם, כי האמירה המיוחסת לנאשם כלל לא תועדה במצלמות הגוף של השוטרים.
7. ב"כ הנאשם טען כי המתלון אישר שהוא נכנס לאתר בדרך לא מקובלת משהוא קפץ מעל הגדר, ולכן הנאשם מילא את תפקידו כשומר, ניגש אל המתלון כדי לדבר עמו ומשזה סירב להקשיב לו הוא משך את תיקו, ואגב כך נשפכה כוס הקפה שהחזיק בידו. נטען כי הנאשם מסר בעדותו גרסה מפורטת, הדגים את אופן התרחשות האירוע, והתנהגות המתלון היא שהסלימה את האירוע.
8. הוסיף וטען ב"כ הנאשם, שהחקירה לקתה במחדלים רבים משום שהיחידה החוקרת לא ניסתה לבדוק את גרסת הנאשם לגבי משטחי השיש באתר; לא נעשתה בדיקה לאיתור מקל המטאטא, ומשום שחקירת המתלון באזהרה נערכה רק כעשרה חודשים לאחר האירוע. אחריתו של דבר טען ב"כ הנאשם כי מדובר בשניים שמסרו "גרסה מול גרסה", כאשר גרסת המתלון לא נתמכה בראיות נוספות, משכך ובשילוב מחדלי החקירה, יש לזכות את הנאשם מהמיוחס לו.
9. ב"כ המאשימה ביקשה את רשות בית המשפט להשלים את טיעוניה, והוסיפה כי לאור העובדה שההגנה ויתרה על שמיעת עדויות השוטרים, אין היא יכולה לטעון למחדלי חקירה, ומכל מקום המחדלים הנטענים אינם עולים לכדי פגיעה בהגנת הנאשם. עוד נטען שהנאשם נמנע מלהביא לעדות עד מטעמו שלדבריו ראה את האירוע, דבר שעלה לראשונה בעדותו בבית המשפט.

קביעת ממצאי עובדה

10. מטעם המאשימה העיד המתלונן וכן הוגשו הודעת הנאשם מיום 5.3.2019 (ת/1); דו"ח פעולה של השוטר עדן טולדו (ת/2); דו"ח פעולה של השוטר שניר בוקסנבוי (ת/3); דו"ח עיכוב של הנאשם (ת/4); תמונות (ת/5) ומסמכים רפואיים של המתלונן (ת/6). מטעם ההגנה העיד הנאשם.

פרשת התביעה

ע"ת/1 מר בילאל אבו רידה - המתלונן

11. המתלונן סיפר שהוא בן 27 ומתגורר בשכם, בזמן האירוע הוא החזיק באשרת עבודה, ועבד בשיפוצים באתר הבנייה במשך כשלושה - ארבעה חודשים, יחד עם הנאשם שהיה חבר שלו, ובמילותיו: **"הוא היה חבר שלי במאה אחוז. היינו שותים ביחד קפה, הכל כרגיל"** (עמ' 14 שר' 25). לדברי המתלונן, יום קודם לאירוע התעורר ויכוח בין השניים לאחר שהוא העיר לנאשם שמחירם של האוזניות שלו הוא 50 ₪ ולא 400 ₪ כפי שאמר הנאשם.

12. בבוקר המקרה העיד המתלונן שהוא הגיע לאתר בסביבות השעה 05:00-05:30 לערך, וכיוון שהשער היה נעול הוא קפץ מעליו, כפי שעובדים אחרים עשו בעבר. אז שאל אותו הנאשם מדוע הוא עשה זאת, והמתלונן השיב שזו לא הפעם הראשונה ואמר: **"[...] היה לנאשם קפה ביד, הוא שפך אותו עלי, דחפתי אותו ממני, הורדתי את התיק וברחתי"** (עמ' 14 שר' 30-31). אז ניגש המתלונן אל הקונטיינר, אך הנאשם הלך אחריו ומקל מטאטא בידו והכה אותו בחלקו האחורי של ראשו ובידיו, כשניסה להגן על ראשו: **"הוא בא אלי עם מקל ביד ונתן לי מכה בראש (מדגים מכה בחלקו האחורי של הראש), הוא המשיך להכות אותי גם בידים כאשר אני ניסיתי להגן על עצמי (מדגים הרמת ידיים לכיוון הראש)"** (עמ' 15 שר' 4-6). אז דפק המתלונן על דלת הקונטיינר וביקש מאבו אחמד לפתוח. זה יצא, ניסה להרגיע את הרוחות וביקש מהנאשם להתרחק מהמתלונן. המתלונן ביקש מאבו אחמד להתקשר למשטרה, ובתגובה אמר הנאשם **"אם תתקשר למשטרה אני אחתוך לך את הראש"** (עמ' 15 שר' 7-8). בסופו של דבר הגיעו שוטרים למקום, אולם המתלונן הסביר בעדותו שהוא לא יודע מי הזעיק אותם.

13. לשאלות ב"כ המאשימה השיב המתלונן כי מהרגע שהוא ברח מהנאשם ועד שזה היכה אותו עם מקל בראשו, רדף אחריו הנאשם והשליך עליו אבנים, וחזר על כך מספר פעמים גם כאשר עומת עם כך שבהודעתו במשטרה ובתחילת עדותו הוא לא סיפר זאת.

14. כשהוצגה למתלונן טענת הנאשם כי הוא החזיק קרש בידו ואף תקף את הנאשם, שלל זאת מכל וכול (עמ' 15 שר' 25-27). עוד שלל המתלונן בכל תוקף את טענת הנאשם שהחבלה בראשו נגרמה ממכה שקיבל ממשטח שיש לאחר שהנאשם תפס בתיקו, ואמר: **"זה לא נכון, הוא לא תפס לי בתיק וגם לא קיבלתי מכה ממשטח שיש, הוא הרביץ לי"** (עמ' 15 שר' 32 עד עמ' 16 שר' 1).

15. לשאלת ב"כ הנאשם בחקירתו הנגדית לגבי הנוהל שקבע איסור כניסה לאתר לפני השעה 6:00 השיב המתלון כי הוא לא הכיר את הנוהל, שפועלים רבים נהגו להיכנס לאתר בקפיצה מעל השער, ושלעיתים היה נפתח לפני השעה 6:00. הוסיף המתלון ואמר כי עובר לאירוע ביקש מהנאשם לפתוח לו את השער, והלה נענה לבקשותיו לא פעם (עמ' 16 שר' 10-23).

16. המתלון חזר על גרסתו לפיה הוא דחף את הנאשם לאחר שזה שפך עליו קפה, והכחיש שהחזיק בידיו קרש, ובמילותיו: **"לא נכון. לא החזקתי שום דבר ביד. מתחילת האירוע ועד שהגעתי לקונטיינר לא החזקתי שום דבר"** (עמ' 19 שר' 20).

17. לגבי הוויכוח על האוזניות שקרה יום לפני האירוע השיב המתלון לשאלת ב"כ הנאשם, שהוא לא סיפר על הוויכוח בהודעתו הראשונה כיוון שלא חשב על כך, אך לאחר שהוא חזר למקום העבודה ודיבר עם חבריו, הוא נזכר בכך וסיפר זאת בחקירתו השנייה (עמ' 19 שר' 24-28).

פרשת ההגנה

עדות הנאשם, מר חוסין גארו

18. הנאשם סיפר שהוא הגיע לישראל מסודן בשנת 2011, ומאז עבד כשומר באתרי בנייה שונים, בניהול אותם מעסיקים.

19. הנאשם העיד כי במהלך השנים היו מספר מקרים של גניבות כלי עבודה מאתרי הבנייה, ולכן האתר נסגר וננעל עם שער כניסה, כאשר הוא החזיק ברשותו מפתח, אך הבהיר כי מנהל העבודה שגר באתר, הוא שפתח את השער לפועלים בכל בוקר בשעה 6:00.

20. עוד סיפר כי ביום האירוע הגיע המתלון לאתר בשעה מוקדמת כשהשער היה סגור, קפץ מעליו ונכנס אל האתר. אז ביקש ממנו הנאשם לצאת ולהמתין שמנהל העבודה יכניסו, אך המתלון סירב, וכך קרה במילותיו: **"כשהוא הסתובב ורצה ללכת החזקתי אותו מהתיק שלו והחזקתי קפה ביד באותו זמן. כשהוא הסתובב הוא פגע בקפה והקפה נשפך עליו מעצמו. ש. אחרי שנשפך הקפה מה הוא עשה? ת. הוא חזר אחורה, היו משטחי שיש והם פגעו לו בראש"** (עמ' 21 שר' 15-18).

21. הוסיף ואמר הנאשם **"המרחק ביני לבין השיש היה כמטר וחצי. הוא הרביץ לי עם התיק שלו, הוא זרק אותו עלי, הוא לקח אבן ואני לקחתי מקל של מטאטא, הוא החזיק גם קרש. הוא זרק עלי את הקרש והלך לקרוואן, לקונטיינר"** (עמ' 21 שר' 30-32).

22. בהמשך אמר הנאשם כי לאחר שהלך המתלונן לקונטיינר הגיעו בני משפחתו של האחרון והנאשם יצא והתקשר למשטרה, בסיוע אדם אחר היות שהוא אינו דובר השפה העברית, ואמר להם שמישהו פרץ לאתר.

23. הנאשם הכחיש שרדף אחרי המתלונן או איים עליו, אך אישר שהוא הלך לקונטיינר ואמר למתלונן לצאת משם. עוד סיפר שכתוצאה מהאירוע הוא נשרט באזור הצוואר, ולמתלונן ירד דם מהראש בגלל השיש.

24. בחקירתו הנגדית חזר הנאשם ואמר שהוא החזיק את המתלונן מתיקו כיוון שלא נענה להוראתו לצאת מהאתר, וכי הוא רצה לגרום לו להקשיב לו, ולהזהירו שאם משהו ייגנב מהאתר הוא יישא באחריות לכך, וחזר ואמר שהנאשם נכנס לאתר באופן "לא חוקי" (עמ' 23 החל משר' 7):

**"ש. ואתה מכיר אות (כך במקור, א.א.) טוב, אתה יודע מה השם שלו?
ת. כן. אבל זה חוק, בעל הבית אמר לי לא להכניס אף אחד אז מה אני אעשה.**

ש.ב. אז יכול להיות שבגלל זה כעסת עליו, שהוא נכנס ולא הקשיב לך?

ת. לא התעצבנתי עליו, רק החזקתי אותו מהתיק.

ש.ב. למה החזקת אותו מהתיק?

ת. כדי להוציא אותו החוצה.

ש.ב. איך היית מוציא אותו החוצה?

ת. אמרתי לו לצאת איך שהוא נכנס.

ש. והוא לא יצא?

ת. דיברתי אליו, הוא לא הקשיב אז החזקתי אותו מהתיק.

ש. בית המשפט שאל אותך איך תכננת להוציא אותו.

ת. הכוונה שלי הייתה שאחזיק אותו מהתיק כדי שהוא יקשיב לי.

ש.ב. איך התכוונת להוציא אותו?

ת. אני החזקתי קפה, דיברתי איתו כמה פעמים, הוא לא רצה להקשיב לי, אז החזקתי אותו מהתיק, הוא הסתובב וכל מה שקרה קרה.

ש. אז הוא לא פרץ?

ת. הוא כן פרץ, זה לא חוקי, הוא טיפס מעל הגדר לפני הזמן, המנהל לא אישר את זה."

25. עוד נשאל הנאשם בחקירתו הנגדית, מדוע הוא סבר שהמתלון נכנס לאתר כדי לגנוב, שהרי הוא מוכר לו והגיע בשעה 5:30 כדי להתחיל את יום עבודתו, וענה (עמ' 24 החל משר' 1):

"ת. אני שם שומר, האיש הזה לא ישן שם, הוא היה ישן שם אבל כרגע הוא לא, אם הייתה קורית שם גניבה הוא היה אומר שהוא לא ישן שם ואז מי נושא באחריות? בגלל זה דיברתי איתו.

ש. פחדת שמישהו יגנוב משהו בלילה ובילאל יגיד שישנת ולא ראית?

ת. לא רק בילאל, כל אחד."

26. לשאלות ב"כ המאשימה השיב הנאשם כי לאחר שהמתלון קיבל מכה מהשיש הוא "חזר אחורה" כ-15 מטרים, לקח קרש, הלך לכיוון הקונטיינר וזרק אותו לעבר הנאשם, אך לא פגע בו. ועוד השיב כי הוא הלך אחרי המתלון כדי לדבר עם אבו אחמד שהוא "המנהל של המתלון" (עמ' 25 שר' 9-23).

27. לשאלות ב"כ המאשימה מדוע לא העניק עזרה למתלון ולא אמר בשיחתו למשטרה שמישהו נפצע, השיב הנאשם שהוא התקשר למשטרה והיא שמזעיקה אמבולנס.

28. לשאלה מדוע לא הראה לשוטרים את משטח השיש בו נתקל המתלון לדבריו ונחבל, השיב הנאשם שהמשטרה לקחה אותו לתחנה ולא החזירה אותו, אך בה בעת אישר כי הוא היה בקשר עם מעסיקיו ומנהל העבודה (עמ' 27 שר' 13-28).

29. בתום עדותו סיפר הנאשם שכן דודו אדהם גארו עבד באתר בזמנו, והיה עד ממרחק לכל האירוע וכי הוא מתגורר בישראל גם בימים אלו:

"ש.ב. היה מישהו שראה את המקרה הזה?

ת. כן, בן דוד שלי היה שם.

ש.ב. מה הוא עשה שם?

ת. עבד.

ש.ב. הוא ראה את כל המקרה שלך עם בילאל?

ת. כן, הוא ראה הכל אבל הוא לא התקרב אלינו.

ש.ב. מה שמו?

ת. אדהם גארו.

ש.ב. והוא בישראל?

ת. כן.

ש. בחקירתך לא סיפרת את זה שהסודני הנוסף הוא בן דוד שלך ואתה מכיר את הפרטים שלו.

ת. לא שאלו אותי" (עמ' 28 שר' 10-21).

דין והכרעה

קביעת ממצאי עובדה ומסקנות

30. אקדים ואומר כי לאחר ששמעתי את העדויות, בחנתי את הראיות שהוגשו ולאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, מצאתי לאמץ את גרסת המתלון בהיותה מהימנה עליי, ונתמכת בתיעוד החבלות ובחלקה גם בגרסת הנאשם. מנגד, מצאתי לדחות את גרסת הנאשם בהעדר אומן בגרסתו ומשנמנע מהבאת עד חיוני, בן דודו, מבלי שניתן כל הסבר. להלן אפרט נימוקיי.
31. התרשמתי לחיוב מהמתלון ומהימנות גרסתו שהייתה הגיונית, מפורטת, סדורה ועקבית, אותה מסר מייד בהזדמנות הראשונה, לאחר שפונה לבית החולים מאיר, לשוטט שגבה הודעתו (תיעוד תמצית הגרסה הוגש לעיוני בדו"ח הפעולה שערך - ת/3). למעשה, אין חולק כי המתלון לא סתר את דבריו בחקירתו, וממילא הודעותיו במשטרה לא הוגשו כראיות מטעם ההגנה.
32. לאורך עדותו של המתלון, שנמסרה בשפה הערבית ותורגמה לעברית, בלטו אותות אמת בנימת קולו, בשפת גופו, בשטף דיבורו, בהדגמות ספונטניות שליוו את עדותו, ובהסבריו הכנים בנוגע לתחושותיו בעת האירוע. התרשמתי שהמתלון סיפר על האירוע כפי שחווה, ואותו הוא זוכר היטב גם בחלוף 3 שנים, ונראה כי הוא עדיין פגוע מהתנהגות הנאשם כלפיו.
33. לצד זאת, המתלון סיפר מיוזמתו גם על חלקו הבעייתי באירוע. ראשית, בכך שקפץ מעל שער האתר על אף שהיה נעול, ולא נשמע להוראותיו של הנאשם לצאת מהאתר. שנית, משסיפר שדחף את הנאשם לאחר שזה שפך עליו קפה.
34. הפגיעה הפיזית והחבלות של המתלון בראשו ובידיו הוכחו בתמונות ובתיעוד רפואי (ת/5 ו-ת/6), שעליהן אין חולק, ואלו מתיישבות עם גרסת המתלון. החתך באחורי קודקוד ראשו של המתלון שנסגר בסיכות בטיפול רפואי שקיבל בבית החולים, מתיישב עם הכאתו בראשו במקל, והחבלות בידיו מתיישבות עם מכות שספג מהמקל כשניסה להגן על ראשו עם ידיו, כפי שהעיד.
35. זאת ועוד, גרסת המתלון נתמכת במידה מסוימת גם בדברי הנאשם. הנאשם אישר שהוא כעס על המתלון בגלל שנכנס לאתר על אף שהיה סגור ונעול, ואישר כי כוס קפה שהחזיק בידו נשפכה על המתלון, אך טען שכך קרה שלא בכוונה, ושהמתלון נחבל בראשו ממשטח שיש שהיה במקום. עוד בעדותו טען הנאשם כי הוא אחז במקל רק לאחר שמתלון התרחק ממנו 15 מטרים ואחז בעצמו באבן ובקרב. דברים אלו לא אמר הנאשם בחקירתו במשטרה, אלא אמר שהמתלון החזיק בקרב בלבד (ת/1 שר' 21). יתרה מכך הנאשם הודה בחקירתו שהוא היכה בידיו של המתלון באמצעות מקל, בטענה שהמתלון החזיק בקרב בידו (ת/1 שר' 46-44):

"ש. עולה מחומר החקירה כי כאשר הגעת מולו באזור של הקונטיינר בו ישנים הפועלים אתה הכאת

בראשו ובידיו של המתלון באמצעות מקל שהחזקת בידך תגובתך?

ת. המקל שהחזקתי זה מטאטא ואני נתתי לו מכות בעל (טעות במקור, א.א.) הידיים. כי הוא היה לו קרש ביד בראש לא נתתי לו הפצע בראש זה מהמשטח של השיש".

גרסה זו, עליה לא חזר הנאשם בעדותו בבית המשפט ולא נתן לה הסבר, מסבכת אותו בתקיפתו של המתלון באמצעות מקל, ומלמדת על שקר מהותי בעדותו שכן הוא שלל את תקיפת המתלון במקל. לכן יש בכך לאמת את גרסת המתלון כי הנאשם הכה בו במקל, לאחר שהתגלע בין השניים ויכוח על כניסת המתלון לאתר.

36. זאת ועוד, לו גרסת הנאשם הייתה נכונה והחבלה בראשו של המתלון נגרמה בעת שנתקל בלוח שיש שהיה במקום, מדוע המשיך הנאשם ללכת אחרי המתלון כדי לדבר עם "המנהל של המתלון", במקום לדאוג לו לעזרה רפואית למרות שהבחין שהמתלון דימם בראשו? מדוע לא הפנה הנאשם את השוטר שהגיע למקום אל לוחות השיש וביקש לתעדם? מדוע לא ביקש זאת ממעסיקו לאחר שעוכב לתחנה ונחקר באזהרה? ויתרה מכך, מדוע לא מסר הנאשם מלכתחילה את פרטי בן דודו, אדהם גארו, על מנת שימסור את עדותו במשטרה ויאמת את גרסתו?!

37. התרשמתי לשלילה ממהימנות הנאשם שגרסתו לא שכנעה אותי בסבירותה והגיונה. מעדות הנאשם עולה כי הוא כעס על המתלון שנכנס לאתר למרות שהיה נעול, ועוד יותר מכך משלא הקשיב לו ויצא ממנו. בעדותו של הנאשם ניכר היה כי בכך עורר המתלון את חמתו וזה הרגיש כי מחובתו להגן על האתר מפני "פורץ" שנכנס לאתר באופן "לא חוקי". ובהקשר זה, ניכר כי הנאשם התייחס באופן מחמיר למתלון, וההסבר שמסר כי היו "גניבות בעבר" מאתר הבנייה בעוד שהוא הכיר את המתלון היטב מעבודתו במקום מזה 3-4 חודשים, אינו משכנע כלל וכלל.

38. גם לו הייתי מקבלת את דברי הנאשם, הרי שעולה מהם כי הוא אחז את המתלון באמצעות התיק שנשא על הגב במטרה לכאורה להוציאו בכוח מהאתר. הנאשם אמנם טען בגרסתו כי הוא אחז בתיק של המתלון כדי לגרום לו להקשיב לדבריו ולצאת מהאתר כפי שהורה לו, אך התרשמתי כי בכך ניסה הנאשם ליתן הסבר מגמד להתנהגותו האלימה, לרבות בנוגע לשפיכת כוס הקפה על המתלון, שספק בעיניי אם נעשתה שלא בכוונה.

39. מכל הטעמים הללו מצאתי לאמץ את גרסת המתלון, ולדחות את גרסת הנאשם. אשר על כן, אני קובעת כי המתלון נכנס לאתר הבנייה שהיה נעול, בקפיצה מעל הגדר, ולא שעה להוראות הנאשם לצאת מהאתר. אז שפך הנאשם קפה על המתלון ובתגובה הלה דחף אותו. המתלון הלך לכיוון הקונטיינר, אך הנאשם הלך בעקבותיו והשליך לעברו אבנים. המתלון דפק על דלת הקונטיינר, אז הגיע הנאשם סמוך אליו, נטל מקל של מטאטא, והכה את המתלון בראשו ובידיו בעת שניסה להגן על ראשו. כתוצאה מכך גרם הנאשם למתלון לחבלות בראשו ובידיו שתועדו במסמכים הרפואיים. בהמשך ביקש המתלון מאבו אחמד להתקשר למשטרה, אז אמר הנאשם: **"אם תתקשר למשטרה אני אחתוך לך את הראש"**. עובדות אלו מגבשות את יסודותיה

של עבירת התקיפה הגורמת חבלה, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, ולהלן אתיחס לעבירת האיומים.

40. עבירת האיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין היא **עבירה התנהגותית** שאינה דורשת הוכחת תוצאה שהמאיים השיג מטרתו וגרם להפחדה, או הקנטה של המאיום. עצם האיום אם בוצע **בכוונה** להפחיד או להקניט ונקלט בחושיו של אחר, מקים עבירת איומים הנבחנת במבחן אובייקטיבי. קרי, האם היה באמירה להטיל אימה בליבו של אדם מן היישוב בנעליו של המאיום (ע"פ 237/53 **כהן נ' היועץ המשפטי**, פ"ד ח 295 (1954)). **היסוד העובדתי** גלום בעצם העברת מסר מאיים הפוגע בערכים המוגנים, שלא כדין, שנבחן באיזון מול עקרון העל של חופש הביטוי (ע"פ 3140/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (30.4.2012) (ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373 (1989) (להלן: "פרשת ליכטמן"). **היסוד הנפשי** הדרוש הוכחה הוא קיומה של "**כוונה מיוחדת**" להפחיד אדם או להקניטו. בהתאם להלכת הצפיות השאלה הנשאלת לבירור היסוד הנפשי היא, האם המאיים צפה בהסתברות גבוהה עד כדי קרובה לוודאות, שדבריו יפחידו את שומע האיום (רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96 (2006)).

41. בעניינינו, האמירה של הנאשם למתלונן בוטה ומעוררת אימה, והכוונה להפחיד נלמדת ממנה. קל וחומר נכונים הדברים בשים לב שהנאשם אמר למתלונן את דבר האיום זמן קצר לאחר שתקף אותו, ועל אף שהוא ראה שהמתלונן נחבל. לכן, ביישום המבחנים שנקבעו בפסיקה, מדובר באמירה העולה לכדי איום שנאמר על רקע תקיפת המתלונן על ידי הנאשם, במטרה להפחידו לבל יפנה למשטרה.

מחדלי חקירה ותשאול הנאשם במקום ללא אזהרה

42. כפי שטען ב"כ הנאשם, אף אני סבורה שהיה על שוטרי הסיור לערוך חיפוש באתר הבנייה על מנת לאתר את מקל המטאטא; לבחון אם היו במקום משטחי שיש (אף שגרסה זו נמסרה בהמשך היום בעת חקירת החשוד בתחנת המשטרה), ולצלם את הזירה באופן נרחב מזה שצולם והוגש (ת/5). לצד זאת, היות שב"כ הנאשם ויתר על חקירת השוטרים, כך שלא נשמעה תשובתם לטענותיו למחדלי חקירה, ומשנתתי דעתי כי כל הנוכחים במקום לא היו נכונים לשתף פעולה וטענו כי לא ראו דבר (כעולה מדו"ח הפעולה ת/2), לא מצאתי לקבוע מסמרות בעניין זה.

43. ויובהר כי ביחס לטענת ההגנה על אודות התשאול של הנאשם שנערך במקום על-פי הטענה מבלי שהנאשם הוזר ונמסרו לו זכויותיו, הרי שללא שמיעת עדות שוטר הסיור עליה ויתר ב"כ הנאשם, לא מצאתי לקבוע ממצאים בנוגע לחוקיות התשאול.

44. עם זאת, למען הזהירות, אתעלם מהדברים שנכתבו בדו"ח הפעולה (ת/2) לכאורה מפי הנאשם, ומדברי הנאשם בעת עיכובו ("**הוא גם תקף אותי**" - ת/4) היות שהנאשם יליד סודן, דובר השפה הערבית, שבמהלך דיון ההוכחות (שהתקיים למעלה מ-3 שנים לאחר האירוע) הוא נדרש לתרגום מלא של מתורגמן לשפה הערבית, ובשים לב שהתשאול נערך בעברית.

45. דא עקא, גם אם אניח כי בחקירת המשטרה נפלו ליקויים כפי שטען ב"כ הנאשם, לא מצאתי כי אלו פגעו בהגנת הנאשם וביכולתו להתמודד עם חומר הראיות נגדו. פתוחה הייתה הדלת בפני הנאשם לצלם את מקום האירוע בעצמו, בדגש על לוחות השיש שלטענתו מהם נפגע המתלונן בראשו, ואת הקרש שלדבריו החזיק המתלונן באירוע. לפיכך, הגם שהתשתית הראייתית מבוססת בעיקרה על "עדות מול עדות" לא מצאתי כי היו מחדלי חקירה שפגעו ביכולתו של הנאשם להתגונן (ע"פ 173/88 **אסרף נ' מדינת ישראל**, פ"ד מד(1) 785 (1990); ע"פ 5781/01 **אעמר נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(3) 68 (2004); רע"פ 1899/22 **אלקרעאן נ' מדינת ישראל** (28.3.2022)).

46. ובשולי הדברים, לא ניתן כל הסבר מדוע נמנע הנאשם להביא לעדות את בן דודו, שלדבריו היה עד לכל האירוע והיה יכול לאמת את גרסתו מתחילתה ועד סופה. לפיכך, בבחינת למעלה מן הצורך, הימנעות ההגנה מהבאת עד בנסיבות אלו מחזקת את ראיות המאשימה (ע"פ 6171/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2017)).

סוף דבר

47. לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי הוכחה אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר, ואשר על כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירות תקיפה חבלנית ואיומים לפי סעיפים 380 ו-192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, במעמד הנוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, הנאשם וב"כ עו"ד אחמד יאסין. הדין תורגם לנאשם לשפה הערבית באמצעות המתורגמן מר שאדי חסונה.